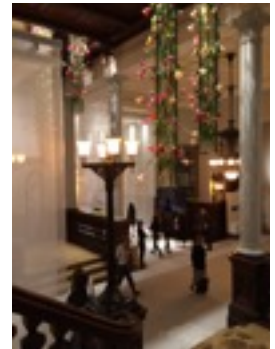

Grupputställning "Break-through Swedish Art Jewelry today" i New York på Gallery ReinsteinIRoss

Resan genomfördes helt enligt plan. Många givande möten och samtal i kombination med inspirerande besök på New Yorks alla museer och gallerier gav mersmak och kunskap om marknaden för unika arbeten och hur de presenteras där.

Jag hade turen att två mässor av vikt öppnade just under de dagar jag var på plats: Collective och TEFAF (se bild) Den senare var en upplevelse då det var första gången som jag upplevde att mässformatet lyckades bli något annat än repetition och urlakning av innehållet. Jag är väldigt känslig för rumsliga upplevelser som repeteras och brukar gå in i koma efter några bås på valfri mässa. Den här var lagom stor, fantastiskt fint dekorerad, påkostad, välbesökt och gissningsvis väldigt framgångsrik för många av deltagande gallerier.

En annan faktor till att jag upplevde resan som framgångsrik var besöken på olika designgallerier som hade vernissage såsom Chamber New York och Patrick Parrish. De hade ett klientel som uppenbart ville synas, hade pengar och som dessutom verkade köpa en hel del av det nya som visades. Prisbilderna var väldigt mycket högre än i Sverige.

Helen Drutt, Inger Wästberg och så jag själv.

Utställningen som jag själv deltog i krävde en hel del tid, dels i form av samtal och förberedelser men också för promotion. Vi hade ett digert schema och hann med både en förhandsvisning, en vernissage och en visning efter vernissage. Utöver detta fick vi även nöjet att inta en helt utsökt lunch på Svenska Konsulatet med Leif Pagrotsky som värd samt en magnifik måltid på en privat klubb dit Helen Drutt bjöd in oss. Mycket av detta arrangerades av, eller tack vare, Inger Wästberg som valt ut deltagarna i utställningen. Hennes kontaktnät och engagemang betydde enormt mycket för resultatet av våra ansträngningar. Galleriet var fint, verkade välbesökt och galleristen tog emot oss väldigt väl. Utstrålning i den övriga verksamhet var mer tonen av en lite dyrare smyckebutik och personligen finner jag det närmast outhärdligt med den pyramidordning som försvårar för tydlig kommunikation. Jag som är van vid att jobba "hands on" med utställningar hade svårt att svälja en presentation av mitt arbete som inte var i enlighet med vad jag skulle ha önskat. Men det var också en mycket viktig lärdom från utställningen, att lämna extremt tydliga instruktioner för presentationen.

För mig innebar utställningen en nystart och en anledning att ta mig in i arbetet på ett mer sammanhängande vis än jag haft möjlighet till på många år. Det gav mig därför extra stort nöje att även kunna se alla halssmycken samlade på en plats och att själv i viss mån få presentera mitt arbete.

Mina smycken hängande på vägg.

Jag som hade önskat mig samtal om politik och framtidsscenarion fick mycket av det i form av kritik mot sittande president men fann inga möjligheter till att fördjupa mig i samhällsfrågor. Samtidigt blir själva utställandet nästan som att befinna sig mitt i en samhällsfråga. Att ställa ut i USA jämfört med Sverige är att i större utsträckning möta en grupp människor med annan bakgrund och samhällsposition. Galleriets hierarki var något som även på detta vis fångade min uppmärksamhet. Att ha en svart man som öppnar dörren åt alla, en ägarduo som knappt hälsar och gott om folk där

emellan som alla verkade ha sin väldigt tydliga position. Det är annorlunda mot hur jag är van och intressant hur det påverkar människor. Ett ämne för mig att bearbeta i framtiden.

Utställningen omnämndes på en rad platser bl.a. i TV4 och Damernas värld. Galleriet framhöll IASPIS stöd i många sammanhang, bland annat så här på hemsidan:

Ingrid Bärndal employs traditional goldsmithing techniques but says that the things she can achieve with polypropylene, a type of polymer, she cannot do with metal. For Agnieszka Knap art jewelry is closely related to time-honored techniques such as enameling. Åsa Lockner starts with traditional materials and shapes, but stretches the boundaries of how material is perceived by combining precious and non-precious stones in her work. Hedvig Westermark, also trained as a goldsmith, has for over 20 years developed her art by returning to recognizable shapes, yet keeps the work contemporary by including found objects. Jelzaveta Suska learned classical metalsmithing techniques in Latvia yet uses polymer covered with crushed marble to create an illusion of solid stone.

All five of these artists are represented in the permanent collection of The National Museum in Stockholm.

Funding for the artist's travel was generously provided by IASPIS the Swedish Arts Grants Committee's International Programme for Visual and Applied Artists.

Inger Wästberg

Inger Wästberg is an art historian who has written the book "Contemporary Swedish Art Jewellery". She is a member of The Global Leadership Council at the Museum of Arts and Design. She worked in New York 1999-2004 with promoting Swedish art and design. Inger Wästberg has curated exhibitions in New York and Stockholm and will curate a jewellery exhibition in connection with the Biennale in Venice. She has worked with information and advocacy in a variety of roles, including as a member of Stockholm City Council, vice chairman of Stockholm University, and Director General for the Office of the disability Ombudsman.